

Ο άνθρωπος έχει ορίσει τον εαυτό του ως κέντρο αυτού του κόσμου, θέτοντας τα ζώα και τη φύση στο έλεος του. Ανάλογα με τα πολιτισμικά και γεωπολιτικά δεδομένα, παρατηρούμε, σε διάφορα μέρη, δυναμικές που ποικίλουν, όμως σχεδόν πάντοτε η κεντρική ερμηνεία της ύπαρξης έχει ως αφετηρία τον ανθρώπινο παράγοντα.

Ανά τους αιώνες, λοιπόν, ο άνθρωπος αντιμετώπισε τις υπόλοιπες οντότητες ως εργαλεία για τη δική του εξυπηρέτηση και ικανοποίηση. Ξεκίνησε από τη γεωργία και την κτηνοτροφία, φτάνοντας στη μαζική παραγωγή, στη λεηλασία του φυσικού 'πλούτου', με τη δημιουργία των πόλεων, την κατασκευή βιομηχανικών ζωνών, τις εξορύξεις κλπ. Από την άλλη, χρησιμοποίησε τα ζώα ως βορά, ως ένδυμα, ως γεωργικό εργαλείο, ακόμη και ως αντικείμενο διασκέδασης. Σήμερα, αντικρίζουμε τον αντίκτυπο όλης αυτής της εισβολής και επιβολής του ανθρώπινου είδους. Ζώα φυλακισμένα σε φάρμες, σε εργοστάσια, γεννημένα για να εκπληρώσουν τις αστείρευτες επιθυμίες του ανθρώπου-καταναλωτή. Ζώα φυλακισμένα σε ζωολογικούς κήπους, pet-shop, ενυδρεία, θαλάσσια πάρκα, αρένες, τσίρκο, ιπποδρόμους. Στερούνται το φυσικό τους περιβάλλον, ζουν σε κλουβιά, υπάρχουν πάντοτε εκεί, ώστε να έρθει ο άνθρωπος να τα δει, να 'θαυμάσει' την άγρια ζωή. Όλα για τη νοσηρή του θέληση για θέαμα και εξουσία.

Η εξημέρωση αποτελεί μια συστηματική διαδικασία, μια διαδικασία απομάκρυνσης ενός πλάσματος από τους ρυθμούς και τους κύκλους του φυσικού κόσμου. Η εναπομείνασα άγρια ζωή ενσαρκώνει την εικόνα της καταπιεσμένης φύσης μας. Βιντεοσκοπείται, μπαίνει σε ημερολόγια τοίχου, ράβεται, εγκλείεται, βασανίζεται, μετατρέπεται σε πειραματόζωο, θέαμα, διασκέδαση. Εν ολίγοις σε ένα προϊόν, για κάθε γούστο, προς πάσα χρήση.

Ο εγκλεισμός δεν είναι κάτι το πρωτόγνωρο, ξένο σώμα μέσα στην κοινωνική πραγματικότητα, αφού η ανάγκη του ανθρώπου και της κοινωνίας, εν γένει, να επιβάλλεται ξεκινά από καταβολής κόσμου. Όμως, τις φυλακές άγριας ζωής διέπει μια ιδιαιτερότητα, η οποία δε συναντάται στις άλλες μορφές εγκλεισμού (σωφρονιστικά καταστήματα, ψυχιατρεία, μοναστήρια κλπ), το θέαμα.

Το θέαμα συνιστά συνεκτικό κρίκο κάθε κοινωνίας που σέβεται τον εαυτό της. Είναι εκείνο που τροφοδοτεί την αδηφάγα μάζα, εκπληρώνοντας την ανάγκη και επιθυμία της για αποχαύνωση ή ακόμη για επίδειξη ισχύος. Δημιουργεί την πεποίθηση, πως τα πάντα αποτελούν καύσιμα και αναλώσιμα υλικά.

Μέσα στους ζωολογικούς κήπους, στα θαλάσσια πάρκα και στα ενυδρεία, στα τσίρκο, στις ταυρομαχίες και κυνομαχίες, στους ιπποδρομικούς αγώνες στήνεται μια μεγάλη παράσταση, που αποτυπώνει την ανθρώπινη κυριαρχία πάνω στο φυσικό κόσμο. Μια παράσταση που ισχυροποιεί την ανθρωποκεντρική θεώρηση, πάνω στην οποία ο πολιτισμός θέτει τα θεμέλια του. Δεν είναι μονάχα η διδαχή του εγκλεισμού πίσω από τις φυλακές αναψυχής, αλλά η ευχαρίστηση που παρέχει το θέαμα του άγριου, του παράξενου, του αστείου, του γλυκού ζώου πίσω από κάγκελα, τζαμαρίες, ενυδρεία ή πάνω σε μια σκηνή (τσίρκο), σε μια αρένα (κυνομαχίες, ταυρομαχίες), σε μια πίστα (ιππόδρομος).

Εδώ, στο ζωολογικό κήπο, σε αυτό το σημείο της υπνωτικής γοητείας, οι άνθρωποι έρχονται για να δουν τα ίδια τα ένστικτά τους, μέσα σε αποστειρωμένα κλουβιά.

Πλέον, οι ζωολογικοί κήποι έχουν μετονομαστεί σε «πάρκα διατήρησης άγριας ζωής», καθιστώντας και επίσημα τον εγκλεισμό της άγριας πανίδας οικειοποιήσιμο στα μάτια του ‘συνειδητοποιημένου’ πολίτη, που τα επισκέπτεται για να γνωρίσει την άγρια φύση, να την περιεργαστεί, να βγάλει και καμιά φωτογραφία. “Πάρκα διατήρησης άγριας ζωής”, εντός των οποίων, ο ίδιος ο άνθρωπος με τις πρακτικές του (safari, κηνύγι, βιομηχανοποίηση όλο και μεγαλύτερων εκτάσεων) έχει καταστήσει τα είδη αυτά υπό εξαφάνιση, ενώ μέσα από την εξημέρωσή τους, τα έχει απομακρύνει ολοκληρωτικά από το φυσικό τους περιβάλλον. Συνεπώς δεν υπάρχει καμία πιθανότητα και δυνατότητα ένταξης πίσω σε αυτό.

Τα έμβια όντα μετατρέπονται σε πηγή κέρδους και σε αναψυχής. Τα pet-shop, ανάγουν τα ζώα σε εμπορεύματα. Κουνέλια, καναρίνια, ψάρια, ινδικά χοιρίδια, τρωκτικά, ερπετά, και τόσα άλλα, είναι λίγα παραδείγματα αιχμαλώτων ζώων μέσα σε γυάλινα κλουβιά

Μήνυμα προς το Αττικό Ζωολογικό Πάρκο...

Πριν από ένα μήνα περίπου, δυο ιαγουάροι έσπασαν τα δεσμά της αιχμαλωσίας τους και προσπάθησαν να δραπετεύσουν από τη φυλακή τους. Τα αντανακλαστικά των υπαλλήλων λειτούργησαν ‘άψογα’, όπως οι ίδιοι αναφέρουν στην ανακοίνωσή τους, αφού τα δυο τζάγκουαρ σκοτώθηκαν με συνοπτικές διαδικασίες και δε χάθηκε καμία ανθρώπινη ζωή.

Εμείς από τη μεριά μας, αυτό που έχουμε να τους πούμε, είναι πως ποσώς μας ενδιαφέρει εάν κινδύνεψαν ανθρώπινες ζωές, δη των υπαλλήλων της μπίζνας με την επωνυμία Αττικό ζωολογικό πάρκο. Προσωπικό και επισκέπτες έκαναν την επιλογή τους και γνώριζαν πολύ καλά που βρίσκονται. Τα ζώα δεν είναι ούτε εμπορεύματα ούτε εκθέματα, για την ηδονοβλεψία του κάθε μικροαστού, που θεωρεί την επίσκεψη σε μια φυλακή άγριας πανίδας κάτι το επιμορφωτικό. Αντίστοιχα, οι λειτουργοί του δεν είναι άμοιροι ευθυνών. Πίσω από το μανδύα της προστασίας ειδών υπό εξαφάνιση, της γνωριμίας και της ευαισθητοποίησης του κοινού, ενυπάρχει η ανάγκη για επιβολή, επίδειξη ισχύος, παροχή θεάματος, κέρδους.

Δεν αντιμετωπίζουμε τα ζώα ως θύματα ή από μια φιλοζωική σκοπιά. Κάτι τέτοιο, θα μας έθετε αυτομάτως σε θέση ισχύος απέναντι τους. Δεν τίθεται θέμα μιας λιγότερο βάνουσης εκμετάλλευσης, καλύτερων συνθηκών διαβίωσης μέσα στα κλουβιά, ποιοτικής αναβάθμισης των ζωολογικών κήπων σε πάρκα διατήρησης άγριας ζωής. Η αιχμαλωσία ενός ζώου ισοδυναμεί με την αποστέρηση της ελευθερίας, του ενστίκτου και κατ’ επέκταση της ζωής του.

Δεν επιθυμούμε να αναβαθμίσουμε τον πολιτισμό μεταρρυθμίζοντας τον ούτε και να τον ανατρέψουμε. Δεν επιζητούμε καλύτερες συνθήκες μέσα στο υπάρχον, ορθότερη θεσμική διαχείριση και οργάνωση, ηθικοπλαστικά αφηγήματα. Επιζητούμε την καταστροφή του κάθε κελιού/κλουβιού, της πόλης-φυλακής, του πολιτισμού.

**ΤΑ ΚΛΟΥΒΙΑ ΔΕ ΤΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΑ, ΤΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΚΑΜΜΕΝΑ ΚΑΙ ΑΔΕΙΑ.
ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.
ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ ΘΕΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.
ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ.**